

Cant vajra espontani del Venerable Lama Guendum Rimpotxé (budisme tibetà)

La felicitat no s'aconsegueix
amb grans sacrificis i força de voluntat,
ja és present en la relaxació oberta i en el deixar anar.

No t'esforcis,
no hi ha res a fer o a desfer.
Tot allò que apareix momentàniament en el cos-ment
no té cap importància;
sigui el que sigui té poca realitat.
Per què identificar-nos-hi i després aferrar-nos-hi?
Per què emetre judicis sobre això i després sobre nosaltres mateixos?

És molt millor deixar
simplement que tot el joc succeeixi per ell mateix,
sorgint i replegant-se com les onades
-sense alterar ni manipular res-
i observar com tot s'esvaeix
i reapareix màgicament, una i altra vegada, eternament.

És la nostra cerca de felicitat
l'única cosa que ens impedeix veure-ho.
És com perseguir un arc de Sant Martí de colors vius
que no aconseguiràs mai,
o com un gos que intenta atrapar la seva pròpia cua.

Tot i que la pau i la felicitat no existeixen
com una cosa o un lloc reals,
estan sempre disponibles
i t'acompanyen a cada instant.

No creguis en la realitat
de les experiències bones i dolentes,
doncs són tan efímeres com el bon temps i el mal temps,
com els arcs de Sant Martí en el cel.

Desitjant aferrar l'inaferrable,
t'esgotes en va.
En l'instant en què obres i relaxes
el puny clos de l'aferrament,
allí hi ha l'espai infinit, obert, seductor i confortable.

Fes ús d'aquesta espaiositat
d'aquesta llibertat i tranquil·litat naturals.
No busquis més.
No t'endinsis en la inextricable selva
seguint el rastre del gran elefant despert,
doncs ja es troba a casa descansant plàcidament
davant la teva pròpia llar.

Res a fer o a desfer,
res a forçar,
res a desitjar,
no falta res.
Tot succeeix per ell mateix.